

DISPOSICIONS

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

LLEI 19/2017, del 6 de setembre, del referèndum d'autodeterminació.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat la Llei 19/2017, del 6 de setembre, del referèndum d'autodeterminació

Preàmbul

I

Els pactes sobre Drets Civils i Polítics i sobre Drets Econòmics, Socials i Culturals, aprovats per l'Assemblea General de Nacions Unides el 19 de desembre de 1966, ratificats i en vigor al Regne d'Espanya des de 1977 – publicats en el BOE de 30 d'Abril de 1977– reconeixen el dret dels pobles a l'autodeterminació com el primer dels drets humans. Així mateix, l'article 1.2 de la Carta de les Nacions Unides i l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia estableix entre els seus propòsits fomentar entre les nacions relacions d'amistat basades en el respecte al principi de la igualtat de drets i al de l'autodeterminació dels pobles.

La Constitució espanyola de 1978 determina en l'article 96 que els tractats internacionals ratificats per Espanya formen part del seu ordenament intern i, en l'article 10.2, estableix que les normes relatives als drets fonamentals i les llibertats públiques s'interpretaran d'acord amb els tractats internacionals aplicables en aquesta matèria.

El Parlament de Catalunya ha expressat de manera continuada i inequívoca el dret de Catalunya a l'autodeterminació. Així es va manifestar en la Resolució 98/III, sobre el dret a l'autodeterminació de la nació catalana, adoptada el 12 de desembre del 1989, i ratificada en la Resolució 679/V, adoptada l'1 d'octubre del 1998, en la Resolució 631/VIII del Parlament de Catalunya, sobre el dret a l'autodeterminació i sobre el reconeixement de les consultes populars sobre la independència, adoptada el 10 de març de 2010. Més recentment, la Resolució 5/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova la Declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya i la Resolució 306/XI, adoptada el 6 d'octubre de 2016, sobre l'orientació política general del Govern, han afirmat el dret imprescriptible i inalienable de Catalunya a l'autodeterminació i han constatat una majoria parlamentària favorable a la independència.

Paral·lelament, la Resolució 1999/57, sobre Promoció del dret a la Democràcia de la Comissió de Drets Humans de les Nacions Unides, va proclamar els llaços indissolubles entre els principis consagrats a la Declaració Universal del Drets Humans i els fonaments de tota societat democràtica. En aquest context, la gestió pública democràtica ha estat acceptada internacionalment com un dels pilars de la societat contemporània i està indissociablement vinculada, entre d'altres, al dret a la participació política directa i indirecta dels ciutadans i al dret a la llibertat i a la dignitat humana, incloent-hi la llibertat d'expressió i d'opinió, la llibertat de pensament i la llibertat d'associació, drets reconeguts als principals tractats internacionals universals i europeus de protecció dels Drets Humans. Així doncs, afirmen que la gestió democràtica de qualsevol discrepància política s'ha de produir amb el ple respecte a aquests drets humans i llibertats fonamentals.

En dictàmens recents, el Tribunal Internacional de Justícia afirma que, durant la segona meitat del segle XX hi ha hagut casos de nous estats que han exercit el dret a l'autodeterminació sense que l'exercici d'aquest dret a decidir fos motivat per la fi de l'imperialisme. El Tribunal constata que el dret a decidir dels pobles ha evolucionat i que en contra d'aquesta evolució no ha sorgit cap norma ni costum en ordre internacional que prohibeixi aquestes noves pràctiques. L'única limitació a la legitimitat de l'exercici del dret a decidir que el Tribunal considera vigent és el recurs il·lícit de la força o d'altres violacions greus de normes de dret internacional.

L'aprovació d'aquesta Llei és la màxima expressió, doncs, del mandat democràtic sorgit de les eleccions del 27

CVE-DOGC-A-17249083-2017

de setembre de 2015 en què, en la decisió que pren el Parlament de Catalunya de culminar el procés amb la convocatòria del referèndum d'autodeterminació, hi conflueixen la legitimitat històrica i la tradició jurídica i institucional del poble català –només interrompuda a llarg dels segles per la força de les armes–, amb el dret d'autodeterminació dels pobles consagrat per la legislació i la jurisprudència internacionals i els principis de sobirania popular i respecte pels drets humans, com a base de tot l'ordenament jurídic.

L'acte de sobirania que comporta l'aprovació d'aquesta Llei és l'opció necessària per poder exercir el dret dels catalans a decidir el futur polític de Catalunya, especialment després de la ruptura del pacte constitucional espanyol de 1978 que representa l'anul·lació parcial i la completa desnaturalització de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de l'any 2006 –aprovat pel Parlament de Catalunya i referendat pel poble de Catalunya– mitjançant la Sentència 31/2010 del Tribunal Constitucional.

Aquesta Llei representa la resposta democràtica a la frustració generada pel darrer intent promogut per una majoria molt àmplia d'aquest Parlament per garantir al poble de Catalunya el ple reconeixement, la representació i participació en la vida política, social, econòmica i cultural de l'Estat espanyol sense cap tipus de discriminació.

En el procés previ, s'han fet tots els esforços per trobar una via acordada perquè el poble de Catalunya pugui decidir lliurement el seu futur. El Parlament, atenent al mandat majoritari del poble de Catalunya, assumeix la plena representació sobirana dels ciutadans una vegada que s'han esgotat totes les vies de diàleg i negociació amb l'Estat.

En prendre la transcendental decisió d'aprovar aquesta Llei, el Parlament de Catalunya expressa la voluntat majoritària del poble, del qual emanen els seus poders, fent ús de la representativitat legal i democràtica amb l'objectiu de posar en mans dels catalans i les catalanes la decisió sobre el futur polític del país amb l'eina més radicalment democràtica de la qual disposem: el vot.

Capítol I. Objecte de la Llei

Article 1

Aquesta Llei regula la celebració del referèndum d'autodeterminació vinculant sobre la independència de Catalunya, les conseqüències en funció de quin sigui el resultat i la creació de la Sindicatura Electoral de Catalunya.

Capítol II. De la sobirania de Catalunya i el seu Parlament

Article 2

El poble de Catalunya és un subjecte polític sobirà i, com a tal, exerceix el dret a decidir lliurement i democràticament la seva condició política.

Article 3

1. El Parlament de Catalunya actua com a representant de la sobirania del poble de Catalunya.
2. Aquesta Llei estableix un règim jurídic excepcional adreçat a regular i garantir el referèndum d'autodeterminació de Catalunya. Preval jeràrquicament sobre totes les normes que hi puguin entrar en conflicte, en tant que regula l'exercici d'un dret fonamental i inalienable del poble de Catalunya.
3. Totes les autoritats, persones físiques i jurídiques que participin directament o indirectament en la preparació, celebració i/o implementació del resultat del referèndum queden emparades per aquesta Llei, que desenvolupa l'exercici del dret a l'autodeterminació que forma part de l'ordenament jurídic vigent.

Capítol III. Del referèndum d'autodeterminació

Article 4

1. Es convoca la ciutadania de Catalunya a decidir el futur polític de Catalunya mitjançant la celebració del referèndum en els termes que es detallen.
2. La pregunta que es formularà en el referèndum és:
«*Voleu que Catalunya sigui un estat independent en forma de república?*»
3. El resultat del referèndum té caràcter vinculant.
4. Si en el recompte dels vots vàlidament emesos n'hi ha més d'afirmatius que de negatius, el resultat implica la independència de Catalunya. A aquest efecte, el Parlament de Catalunya, dins els dos dies següents a la proclamació dels resultats oficials per la Sindicatura Electoral, celebrarà una sessió ordinària per efectuar la declaració formal de la independència de Catalunya, concretar els seus efectes i iniciar el procés constituent.
5. Si en el recompte dels vots vàlidament emesos n'hi ha més de negatius que d'afirmatius, el resultat implica la convocatòria immediata d'unes eleccions autonòmiques.

Article 5

1. El vot és directe, personal, lliure, secret, igual i universal.
2. L'àmbit del referèndum és el de tot el territori de Catalunya.

Article 6

1. Són cridades a votar en el referèndum les persones que tenen dret de vot en les eleccions al Parlament de Catalunya. També tenen dret de vot els catalans residents a l'estranger que hagin tingut el darrer veïnatge administratiu a Catalunya, que donin compliment als requisits legalment exigibles i que hagin sol·licitat formalment de prendre part en la votació.
2. No poden exercir el dret de vot els declarats incapaços o condemnats per sentència judicial ferma a la pena principal o accessòria de pena de privació del dret de sufragi durant el temps del compliment.

Article 7

1. La papereta contindrà la pregunta establerta en l'article 4.2. La pregunta es redactarà en català, castellà i occità.
2. Hi haurà una papereta de votació amb la pregunta i les inscripcions «Sí» i «No» i sengles requadres.
3. Hi haurà paperetes preparades per a persones amb discapacitat visual. En absència d'aquestes paperetes, el president de la mesa electoral o una persona de confiança designada per l'elector amb discapacitat visual l'ajudarà a fer els passos necessaris per votar.

Article 8

1. El vot pot ser afirmatiu (Sí), negatiu (No), segons l'opció que marqui l'elector, o en blanc si no selecciona cap de les dues opcions.
2. És nul el vot que no s'ajusta al model oficial o que conté esmenes, matisos o qualsevol altra contingència que ofereixi dubtes sobre el sentit del vot.
3. Si un sobre conté més d'una papereta, es considera un sol vot sempre que les paperetes siguin en el mateix sentit. Si són en sentits oposats, es considera un vot nul.
4. Si un sobre no conté cap papereta o si, d'acord amb l'apartat primer d'aquest article, conté una papereta sense cap opció seleccionada, es considera un vot en blanc.

Capítol IV. De la data i convocatòria del referèndum

Article 9

1. El referèndum se celebrarà el diumenge dia 1 d'octubre de 2017, d'acord amb el Decret de Convocatòria.
2. El Govern també dictarà el Decret de Normes Complementàries i d'altres normes de funcionament, que regularan, com a mínim el cens electoral, el model oficial de paperetes de votació; el model oficial de sobre de votació, de les actes i la resta de material oficial necessari en la celebració del referèndum d'autodeterminació; les modalitats i els procediments de votació; el dia d'inici i la durada de la campanya electoral; l'administració electoral responsable; la dotació de recursos humans i materials necessaris; el procediment d'acreditació de la condició d'organització interessada i les condicions i garanties, si és el cas, del vot per correu, com també la resta de normes que siguin necessàries.

Capítol V. De la campanya electoral

Article 10

1. El govern de la Generalitat farà una campanya institucional, des de la convocatòria del referèndum fins el dia d'inici de la campanya electoral, amb l'objectiu d'informar sobre la seva data de celebració, les modalitats d'emissió del vot, així com per incentivar a la participació.
2. Les administracions públiques catalanes s'han de mantenir neutrals en la campanya electoral i abstenir-se d'utilitzar els seus recursos pressupostaris per afavorir qualsevol de les opcions en la campanya del referèndum.

Article 11

1. Les formacions polítiques amb representació al Parlament de Catalunya tenen dret a l'ús del 70% dels espais públics destinats a la campanya, entre les quals es reparteix de manera proporcional al nombre d'escons obtinguts en les darreres eleccions al Parlament. El 30% de l'espai restant es reparteix entre les organitzacions interessades acreditades d'acord amb el nombre de signatures presentades.
2. Les formacions polítiques amb representació parlamentària tenen dret a utilitzar el 70% dels espais informatius públics gratuïts en els mitjans de comunicació de titularitat pública. L'administració electoral distribueix l'ús dels espais entre les formacions polítiques amb representació al Parlament de Catalunya d'acord amb els resultats obtinguts en les darreres eleccions al Parlament. El 30% restant es reparteix entre les organitzacions interessades acreditades d'acord amb el nombre de signatures presentades.

Article 12

1. Durant la campanya, els mitjans de titularitat pública o de finançament majoritàriament públic han de garantir els principis de pluralisme polític i social, de neutralitat informativa i d'igualtat d'oportunitats. Aquests mitjans de comunicació no poden expressar ni mostrar suport per cap de les opcions sotmeses a elecció.
2. Durant el període electoral, els mitjans de titularitat privada han de respectar els principis de pluralisme polític i social, d'igualtat d'oportunitats i de proporcionalitat i neutralitat informativa en els debats i entrevistes electorals. Aquests mitjans de comunicació poden expressar o mostrar suport a una opció sempre que respectin els principis al·ludits i que es tracti l'opció oposada de manera equitativa i raonable.
3. La Sindicatura Electoral de Catalunya vetlla pel compliment d'aquests principis. Dicta les instruccions que considera necessàries i resol les reclamacions d'acord amb el procediment que ella mateixa estableixi. En cas d'incompliment, pot adoptar mesures compensatòries per restablir l'equilibri entre les opcions sotmeses a referèndum.

Capítol VI. De les garanties del referèndum

Article 13

1. L'administració electoral regulada en el Capítol VII d'aquesta Llei vetlla perquè el referèndum es desenvolupi d'acord amb aquesta Llei, la normativa de desplegament i les disposicions i els documents internacionals al respecte.

2. Als efectes del referèndum, les sindicatures electorals i les meses electorals són òrgans independents i no segueixen instruccions, ordres ni resolucions de cap altra institució, llevat de les adreçades per l'administració electoral i les sindicatures electorals a les meses electorals, i les de la Sindicatura Electoral de Catalunya adreçades a les sindicatures electorals de demarcació.

Article 14

1. Els partits polítics, les federacions i les coalicions amb representació parlamentària poden designar, en les demarcacions electorals on hagin obtingut representació, apoderats i interventors.

2. Les organitzacions socials interessades a prendre part del procés del referèndum poden presentar sol·licitud davant la Sindicatura Electoral de Catalunya entre el segon i el cinquè dia a partir de l'aprovació d'aquesta Llei.

3. Les sindicatures electorals de demarcació acrediten els apoderats i els interventors, que no poden excedir, per a cada mesa electoral, el nombre de dos interventors del mateix partit polític, federació, coalició o organització interessada.

4. Els apoderats i interventors només poden emetre el vot a la mesa que els correspongui d'acord amb el cens electoral.

Article 15

1. El Govern i la seva administració electoral fomenten la presència d'observadors electorals internacionals. A tal efecte, conviden organitzacions internacionals i observadors qualificats en aquesta mena de tasques.

2. La Sindicatura Electoral de Catalunya acredita els observadors internacionals i vetlla pel lliure desenvolupament de llurs activitats.

3. Els observadors electorals internacionals acreditats poden assistir lliurement a tots els processos vinculats a la celebració del referèndum, entre els quals els processos de sorteig dels membres de les meses electorals; la preparació per la obertura dels col·legis electorals i la formació de les meses electorals; el procés de votació; el procés d'escrutini provisional en els col·legis electorals i de l'escrutini oficial a la seu de la Sindicatura Electoral de Catalunya, a la proclamació dels resultats i a les compareixences públiques de les autoritats electorals.

4. Els observadors electorals internacionals acreditats poden adreçar consultes, observacions i recomanacions a la Sindicatura Electoral de Catalunya.

Capítol VII. De l'administració electoral

Article 16

L'administració electoral està formada per la Sindicatura Electoral de Catalunya, les sindicatures electorals de demarcació, les meses electorals i l'administració electoral del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Secció I. La Sindicatura Electoral de Catalunya

Article 17

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya es configura com un òrgan independent i imparcial que s'adscriu al Parlament de Catalunya.

2. La Sindicatura Electoral de Catalunya és l'òrgan responsable de garantir, amb competència a tot el territori de Catalunya, la transparència i l'objectivitat del procés electoral, i l'exercici efectiu dels drets electorals.

CVE-DOGC-A-17249083-2017

3. La Sindicatura Electoral de Catalunya té la seu institucional al Parlament de Catalunya, sense perjudici que pugui reunir-se en altres ubicacions.

Article 18

Corresponen a la Sindicatura Electoral de Catalunya, amb relació al referèndum, les competències següents:

1. Nomenar els membres de les sindicatures electorals de demarcació i designar-ne el president i el secretari.
2. Validar el cens electoral, l'elaboració del qual és responsabilitat de l'administració electoral del Govern de la Generalitat de Catalunya.
3. Validar el procés d'actualització de la cartografia electoral de Catalunya, l'elaboració del qual és responsabilitat de l'administració electoral del Govern de la Generalitat de Catalunya.
4. Validar els models oficials de butlletes de votació, sobres electorals, actes electorals, manuals de funcionament de les meses electorals, urnes electorals i la resta de la documentació electoral oficial.
5. Validar el procediment de votació anticipada per als electors residents a l'exterior.
6. Coordinar les sindicatures electorals de demarcació i orientar-ne els criteris interpretatius de les seves decisions.
7. Resoldre les consultes, queixes, reclamacions i recursos respecte dels quals té competència.
8. Exercir la jurisdicció disciplinària sobre totes les persones que intervinguin amb caràcter oficial en el referèndum, corregir-ne les actuacions que contravinguin la normativa i sancionar-ne, si escau, les infraccions administratives no constitutives de delictes.
9. Supervisar la campanya institucional sobre el referèndum d'autodeterminació i la difusió en els mitjans de comunicació.
10. Vetllar per les condicions d'imparcialitat i pluralisme dels mitjans de comunicació públics i privats durant la campanya electoral.
11. Acreditar els observadors electorals internacionals.
12. Efectuar l'escrutini general.
13. Certificar els resultats electorals oficials i ordenar-ne la seva publicació oficial.

Article 19

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya és un òrgan integrat per cinc vocals, juristes o politòlegs de prestigi experts en processos electorals nomenats pel Parlament de Catalunya per majoria absoluta a proposta dels partits, les federacions, les coalicions o les agrupacions d'electors amb representació en el Parlament de Catalunya. En qualsevol cas, la majoria de vocals han de ser juristes. També es nomenaran dos suplents.
2. La condició de vocal de la Sindicatura Electoral de Catalunya és compatible amb qualsevol altra activitat en el sector públic o privat, llevat de les incompatibilitats previstes legalment.

Article 20

1. Els vocals de la Sindicatura Electoral de Catalunya són inamovibles.
2. Els vocals de la Sindicatura Electoral de Catalunya escullen d'entre si els qui assumiran les funcions de president i secretari de l'òrgan.
3. El president de la Sindicatura Electoral de Catalunya té la denominació de *Síndic Electoral*.
4. El secretari de la Sindicatura Electoral de Catalunya té cura de la documentació i és el responsable de transferir-la a la xarxa d'arxius de Catalunya, d'acord amb el que disposa la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents.

Article 21

Totes les autoritats públiques, en l'àmbit de les respectives competències, tenen el deure de col·laborar amb la Sindicatura Electoral de Catalunya per al correcte compliment de les seves funcions. Pot reclamar l'assessorament de representants de les administracions i òrgans implicats en el procés electoral i, en general, de tècnics i experts, i pot requerir que participin en les seves reunions, amb veu i sense vot.

Secció II. De les sindicatures electorals de demarcació

Article 22

1. Les sindicatures electorals de demarcació es corresponen a les demarcacions de Barcelona, Tarragona, Lleida, Girona i l'Aran.

La seu de cada sindicatura electoral de demarcació és la de la delegació del Govern de la Generalitat a la demarcació corresponent i al Consell d'Aran.

2. Les sindicatures electorals de demarcació són òrgans temporals integrats per tres vocals juristes o politòlegs de prestigi experts en processos electorals nomenats per la Sindicatura Electoral de Catalunya. En qualsevol cas, la majoria de membres experts han de ser juristes. També es nomenarà un suplent.

3. La Sindicatura Electoral de Catalunya nomena d'entre els vocals el qui exercirà les funcions de president de cada sindicatura electoral de demarcació, amb la denominació de *Síndic Electoral* de la demarcació corresponent, així com el vocal, que fa les funcions de secretari de la sindicatura electoral de demarcació.

4. El mandat dels vocals de les sindicatures electorals de demarcació fineix un cop proclamats els resultats definitius. Els càrrecs de vocals de les sindicatures electorals de demarcació són compatibles amb qualsevol altra activitat en el sector públic o privat, llevat de les incompatibilitats previstes legalment.

Article 23

Corresponen a les sindicatures electorals de demarcació amb relació al referèndum, en el seu àmbit territorial d'actuació, les competències següents:

1. Supervisar el trasllat de l'administració electoral dels paquets electorals dels centres de logística electoral a les meses electorals.

2. Rebre la informació sobre la disponibilitat d'espais públics per col·locar-hi publicitat electoral i per organitzar-hi actes de campanya en els municipis del seu àmbit territorial d'actuació, i fer-ne l'assignació entre els actors habilitats d'acord amb la pràctica habitual.

3. Acreditar els apoderats i interventors dels partits polítics, les federacions, les coalicions amb representació al Parlament de Catalunya, així com les organitzacions socials interessades.

4. Resoldre les consultes, queixes, reclamacions i recursos que se li facin arribar.

5. Exercir la jurisdicció disciplinària sobre totes les persones que intervinguin amb caràcter oficial en el procés electoral, corregir-ne les actuacions que contravinguin la normativa i sancionar-ne, si escau, les infraccions administratives no constitutives de delictes.

Article 24

1. Les sindicatures electorals de demarcació es nomenen durant el segon dia següent al nomenament de la Sindicatura Electoral de Catalunya i es constitueixen el segon dia següent al nomenament dels membres.

2. Un cop nomenats, la Sindicatura Electoral de Catalunya disposarà l'endemà mateix la publicació oficial de la relació de tots els membres..

3. La convocatòria de les sessions constitutives de les sindicatures electorals de demarcació la fan els secretaris, seguint les indicacions de la Sindicatura Electoral de Catalunya.

Article 25

El Govern posa a disposició de la Sindicatura Electoral de Catalunya i de les sindicatures electorals de demarcació els mitjans materials i personals necessaris per a l'exercici de les seves funcions. La percepció de retribucions de caràcter temporal és en tot cas compatible amb els seus havers i se n'efectua el control d'acord amb la normativa vigent.

Article 26

Els titulars de drets subjectius i interessos legítims poden presentar queixes, consultes o incidències davant les sindicatures electorals de demarcació que pertoqui per raó del seu àmbit territorial d'actuació en el termini de dos dies des que es produeixin, es coneguin o es puguin saber els fets en els quals es basen.

Article 27

1. Els titulars de drets subjectius i interessos legítims poden presentar recurs davant de la Sindicatura Electoral de Catalunya contra:

- a) Totes les resolucions de les Sindicatures Electorals de demarcació.
- b) Les resolucions de la Sindicatura Electoral de Catalunya que coneguin en primera instància queixes, consultes o incidències. En aquests casos, tres vocals, dos dels quals diferents als que han conegut en primera instància, coneixen sobre l'admissió i, si s'admet a tràmit, el ple de la Sindicatura coneix sobre el fons.

2. El recurs s'ha de presentar en el termini de dos dies des que es produeix, es coneix o se sap la resolució que el desencadena. La resolució s'ha de produir en el termini més breu possible, que no pot excedir de cinc dies. Aquesta resolució esgota la via d'impugnació en tots els àmbits.

Secció III. De les seccions i meses electorals

Article 28

1. La circumscripció electoral en el referèndum és el territori de Catalunya, que està dividit en quatre demarcacions, i l'Aran.
2. La demarcació electoral està dividida en seccions electorals.
3. Cada secció inclou un màxim de dos mil electors i un mínim de cinc-cents. Cada terme municipal compta almenys amb una secció.
4. Cap secció comprèn àrees pertanyents a diferents termes municipals.
5. Els electors d'una mateixa secció es troben ordenats per ordre alfabètic en les llistes electorals.
6. En cada secció hi ha una mesa electoral.
7. No obstant, quan el nombre d'electors d'una secció o la disseminació de la població ho faci aconsellable, l'administració electoral del Govern de la Generalitat pot disposar la formació d'altres meses i distribuir-hi l'electorat de la secció. Per al primer supòsit, l'electorat de la secció es distribueix per ordre alfabètic entre les meses, que s'han de situar preferentment en espais separats dintre del mateix col·legi.
8. A l'hora de seleccionar les seus dels col·legis electorals i la ubicació de les meses, cal tenir en compte les disposicions vigents en matèria d'accessibilitat.

Article 29

1. L'administració electoral del Govern de la Generalitat determina el nombre, els límits de les seccions electorals, els locals i les meses corresponents a cadascuna de les demarcacions.
2. Els ajuntaments posen a disposició de l'administració electoral del Govern de la Generalitat els locals de la seva titularitat que s'utilitzen habitualment com a centres de votació. L'administració del Govern de la

CVE-DOGC-A-17249083-2017

Generalitat pot determinar locals alternatius per fer efectiu el dret de vot dels electors.

Article 30

1. La mesa electoral està formada per un president i dos vocals.
2. La formació de la mesa correspon a l'administració electoral del Govern, sota la supervisió de la Sindicatura Electoral de Catalunya.
3. El president i els vocals de cada mesa són designats per sorteig públic d'entre la totalitat de les persones censades en la secció corresponent que siguin menors de setanta anys.
4. Es procedeix de la mateixa manera al nomenament de dos suplents per a cadascun dels membres de la mesa.

Article 31

1. Els càrrecs de president i vocal de les meses electorals són obligatoris.
2. La designació com a president i vocal de les meses electorals ha de ser notificada als interessats en el termini de dos dies. Amb la notificació es facilita als membres de les meses un manual d'instruccions sobre les seves funcions supervisat per la Sindicatura Electoral de Catalunya.
3. Els designats president i vocal de les meses electorals disposen d'un termini de tres dies per al·legar davant la sindicatura electoral de demarcació corresponent qualsevol objecció, si s'escau documentada, que els impedeixi l'acceptació del càrrec. La sindicatura resol sense ulterior recurs en el termini de dos dies.
4. Si posteriorment qualsevol dels designats es troba en la impossibilitat d'acudir per a l'exercici del seu càrrec, ha de comunicar-ho a la sindicatura electoral de demarcació corresponent, almenys setanta-dues hores abans de l'acte al que hauria de concórrer, aportant les justificacions pertinents. Si l'impediment sobrevé després d'aquest termini, l'avís a la sindicatura electoral de demarcació corresponent s'ha de fer de manera immediata i, en tot cas, abans de l'hora de constitució de la mesa. En aquests supòsits, la sindicatura electoral de demarcació comunica la substitució al corresponent suplent, si hi ha temps per fer-ho, i procedeix a nomenar-ne un altre, per si cal.
5. Si el president no es presenta, cal substituir-lo seguint l'ordre següent:
 - a) Pel primer suplent.
 - b) Si el primer suplent no hi és, pel segon suplent.
 - c) Si no hi ha cap suplent, actua com a president el primer vocal, i
 - d) Si el primer vocal no hi és, el segon vocal.

Si els vocals no s'han presentat al col·legi electoral o bé prenen possessió com a presidents seran substituïts pels suplents respectius. Si, malgrat això, no es pot constituir la mesa, els membres presents o, si no hi són, el representant de l'administració, ha de comunicar a la sindicatura electoral de demarcació corresponent què ha passat, per telèfon o per qualsevol altre mitjà que permeti la notificació immediata. En el supòsit que no es puguin fer les substitucions esmentades, la sindicatura electoral de demarcació corresponent designa immediatament les persones que han de constituir la mesa, i pot ordenar que en formin part el nombre d'electors presents al local que siguin necessaris en l'ordre en què estiguin disposats per emetre el vot.

Secció IV. L'administració electoral del Govern

Article 32

Corresponen a l'administració electoral del Govern, amb relació al referèndum, les competències següents:

1. Facilitar el cens electoral i les llistes provisionals i definitives d'acord amb l'article 33 d'aquesta Llei.
2. Col·laborar amb el departament competent per garantir el dret de vot dels catalans residents a l'exterior.

CVE-DOGC-A-17249083-2017

3. Elaborar, actualitzar i fer els canvis pertinents a la cartografia electoral de Catalunya, definint les seccions i la ubicació de les meses electorals.
4. Efectuar el sorteig dels membres de les meses electorals i notificar-los els nomenaments.
5. Seleccionar, acreditar i formar les persones que faran les funcions de representants de l'administració i d'agents electorals.
6. Dissenyar els models oficials de documents electorals.
7. Fer les actuacions necessàries per garantir la disponibilitat de tots els elements necessaris per a l'emissió del vot i l'escrutini dels vots emesos.

Article 33

1. El cens electoral conté la inscripció de les persones que reuneixen els requisits per a ser electors i no es troben privades, definitivament o temporalment, del dret de sufragi.
2. El cens electoral està compost pels electors residents a Catalunya i pels electors residents a l'exterior que compleixen amb els requisits legalment exigibles per exercir el dret de vot. Cap elector pot figurar inscrit simultàniament en ambdós censos.
3. La inscripció en el cens no exigeix autorització prèvia del ciutadà.
4. El cens electoral s'ordena per seccions censals i cada elector està inscrit en una secció censal. Ningú no pot estar inscrit en diverses seccions ni diverses vegades a la mateixa secció.

Capítol VIII. Consultes, queixes i recursos

Article 34

1. Els electors han de formular les consultes a la sindicatura electoral de demarcació que correspongui al seu lloc de votació.
2. Els partits polítics, federacions, coalicions i organitzacions interessades poden elevar consultes a la Sindicatura Electoral de Catalunya quan es tracti de qüestions de caràcter general que puguin afectar més d'una sindicatura electoral de demarcació. En els altres casos, les consultes cal presentar-les davant de la sindicatura electoral de demarcació corresponent, sempre que a la jurisdicció correspongui l'àmbit de competència del consultant.
3. Les consultes es formulen per escrit i les resol la sindicatura competent, tret que, per la importància de les qüestions, segons el seu criteri, o per estimar convenient que es resolgui amb un criteri de caràcter general, decideixi elevar-les a la Sindicatura Electoral de Catalunya.
4. Quan la urgència de la consulta no permeti procedir a la convocatòria de la sindicatura electoral de demarcació corresponent i en tots els casos que hi hagi resolucions anteriors i concordants de la sindicatura electoral de demarcació corresponent o de la Sindicatura Electoral de Catalunya, els síndics poden donar una resposta provisional, sense perjudici que es ratifiqui o modifiqui en la primera sessió de la sindicatura electoral de demarcació corresponent.
5. La Sindicatura Electoral de Catalunya comunica a les sindicatures electorals de demarcació totes les consultes que resolgui amb l'objectiu d'unificar criteris.
6. Les sindicatures electorals de demarcació han de procedir a publicar oficialment les resolucions o el contingut de les consultes elevades, per ordre del president, quan el caràcter general de les consultes ho faci convenient. En tot cas es publiquen les emanades de la Sindicatura Electoral de Catalunya i comunicades a les sindicatures electorals de demarcació.

Disposicions addicionals

Primera. S'habilita l'administració electoral per a la creació dels registres i fitxers de dades necessaris per a

CVE-DOGC-A-17249083-2017

l'organització i realització del referèndum, d'acord amb la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Segona. En tot allò que no s'oposi a aquesta Llei i al Decret de Normes Complementàries s'aplica supletòriament la Llei Orgànica 2/1980, de 18 de gener, sobre la regulació de les diferents modalitats de referèndum i la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, interpretades de manera conforme a aquesta Llei.

Disposicions finals

Primera. Les normes de dret local, autonòmic i estatal vigents a Catalunya en el moment de l'aprovació d'aquesta Llei es continuen aplicant en tot allò que no la contravinguin. També es continuen aplicant, d'acord amb aquesta Llei, les normes de dret de la Unió Europea, el dret internacional general i els tractats internacionals.

Segona. D'acord amb el que disposa l'article 3.2, les disposicions d'aquesta Llei deixaran de ser vigents una vegada proclamats els resultats del referèndum llevat el que determina l'article 4 quant a la implementació del resultat.

Tercera. En ser un òrgan ad hoc per aquest referèndum, l'elecció regulada en l'article 19 es produeix una vegada aprovada la present llei amb la presentació de les candidatures i l'aprovació per part del Ple, sense cap altre tràmit formal.

Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor el mateix dia que se'n faci la publicació oficial.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Barcelona, 6 de setembre de 2017

Carles Puigdemont i Casamajó

President de la Generalitat de Catalunya

(17.249.083)